

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Ματθ. ι´ 32-33, 37-38, ιθ´27-30)
3 Ιουνίου 2018

«Μνήμη δικαίων μετ'έγκωμίων» σήμερα, αδελφοί μου, και με πολὺ σκέψη και δυσκολία ἀποφασίζει κανείς νὰ μιλήσει στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας γιὰ τὴν ἀγιότητα, ἀφοῦ γιὰ τοὺς πολλοὺς ὁ χριστιανισμὸς ἔγινε μόνο μιὰ κοινωνικὴ δύναμη, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζεται ὡς ἕνας θεσμὸς και διοικητικὴ ὀργάνωση και ἡ ζωὴ μας ἔμπρακτα ἀναποδογυρίζει και ἀποδομεῖ τὶς ἀξίες, γιὰ τὶς ὁποῖες ἄλλοι κάποτε ἀνάλωσαν και θυσίασαν ἀκόμα και τὴ ζωὴ τους.

Ἡ ἀγιότητα ὡς στόχος και ἡ ἀνάγκη ποὺ ἔχουν οἱ καιροὶ μας νὰ ἀποκτήσουν ἀγίους δὲν μποροῦν νὰ γίνουν κατανοητά. Θὰ τὸ τολμήσουμε ὅμως σήμερα με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς «πάντων τῶν Ἀγίων», οἱ ὁποῖοι ἀναδείχθηκαν «κανόνες πίστεως» και ζῶντας εὐαγγελικῶς στὸν κόσμο πέτυχαν τὴ θέωση και τὴ μακαριότητα.

Ὁ Κύριος δὲν μιᾶ γιὰ τὴ σωματικὴ δίψα ἀλλὰ γιὰ τοὺς μεγάλους και ἀσίγαστους πόθους τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Αὐτοὺς τοὺς πόθους τοὺς χαρακτηρίζει ὡς «δίψα», γιὰ νὰ φανερώσει πόσο ἔντονοι εἶναι, διότι ἡ δίψα εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἔντονα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πρέπει σύντομα νὰ ικανοποιηθεῖ, γιὰ νὰ παραμείνει ὁ ἄνθρωπος στὴ ζωὴ. Δὲν ἀντέχει χωρὶς νερὸ παρὰ ἐλάχιστες ἡμέρες.

Μέσα ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἐορτὴ ἡ Ἐκκλησία «τιμᾶ τοὺς προλαβόντας και προτρέπει τοὺς παρόντας» γιὰ μίμηση τῶν ἀγίων, ἐπειδὴ οἱ ἅγιοι παρουσιάζονται ὡς ἐνδιάμεσοι τύποι γιὰ τὴ μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἅγιοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ διατηροῦν ἀνοιχτὸ τὸν δρόμο τῆς θεώσεως και μαρτυροῦν γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμο. Οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχουν ὡς πρότυπα και δεῖκτες ποὺ δὲν προβάλλουν τὸ δικό τους ἐγώ, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζουν, γιὰ νὰ φανερωθεῖ μέσα τους ὁ Χριστός. Οἱ ἅγιοι ζοῦν στὸν κόσμο γιὰ τὸν Θεὸ και διαμορφώνουν τὴν προσωπικότητά τους σύμφωνα με τὸ θέλημά Του·«ἅγιοι, γίνεσθε ὅτι Ἐγὼ ἅγιος εἰμί».

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου και ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανοῦ, δὲν εἶναι στατικὴ ἀλλὰ δυναμικὴ. Δὲν εἶναι δουλικὴ ἀντιγραφή ἀλλὰ προσωπικὴ δημιουργία. Κάθε προσωπικὴ, θετικὴ δημιουργία ὅμως προϋποθέτει τὴν ἀντιγραφή. Ἀντιγράφοντας λοιπὸν τοὺς ἀγίους μας βρίσκουμε «τὸ ἴδιον μέγεθος», ἐπανερχόμεστε στὴν κατὰ φύση ζωὴ και με τὴν θρησκευτικὴ ἐορτὴ, ποὺ ἀπο-

τελεῖ σπουδαία πνευματική καὶ πολιτιστική δύναμη, διασώζουμε τὴν ιδιαίτερη φυσιογνωμία καὶ ταυτότητά μας, στοιχεῖα ποὺ μᾶς διαφοροποιοῦν πνευματικὰ καὶ πολιτιστικὰ μέσα στὴν οἰκογένεια τῶν ἔθνῶν.

Κάθε ἑορτὴ ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας ἐκπέμπει ἐπίκαιρο μήνυμα, ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστὸ τοῦ «χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ Αὐτοῦ». Γι' αὐτὸ καὶ μὲ τὴ φράση «πάλιν καὶ πολλάκις» τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μυσταγωγεῖται ἡ πνευματικὴ προκοπὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀνάδειξη καὶ προβολὴ τῶν ἀγίων της. Μέσα ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τοῦ κάθε ἀγίου ἀποδεικνύεται πόσο θαυμαστὸς εἶναι ὁ Θεός, ὅταν «ἐγείρη ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψοῖ πένητα» καὶ ὅτι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία». Κέντρο λοιπὸν τῆς ζωῆς τῶν ἀγίων καὶ τῆς κάθε ἑορτῆς τους εἶναι ὁ «φανερωθεὶς ἐν σαρκὶ Θεός» καὶ αὐτοὶ μαρτυροῦν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι κάποια νεκρὴ φυσιογνωμία τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ». Οἱ ἅγιοι ξεπηδοῦν σὰν «τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα», διασχίζουν τοὺς αἰῶνες, δροσίζουν, ποτίζουν καὶ ξεδιψοῦν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφραίνουν γῆ καὶ οὐρανό. Ἐορτὴ ἀγίων καὶ μίμηση ἀγίων σημαίνει τιμὴ ἀγίων καὶ ἀκόμα ὅτι ἡ πνευματικὴ προκοπὴ μας, ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, πραγματοποιεῖται στὸ μέτρο ποὺ ἐνεργοποιοῦμε τὴν ἔνταξή μας σ' Αὐτόν. Μίμηση τῶν ἀγίων μας δὲν σημαίνει ἀπλῶς ἐπιστροφή στὸ ἱστορικὸ παρελθὸν τῆς παρουσίας ἐκείνων οὔτε μεταφορὰ τους ὡς ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον ἀλλὰ ἀποδοχὴ τῆς παρουσίας τους ὡς μελῶν τοῦ ἐνιαίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποποίηση, ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν πολύτροπη ἁμαρτία. Οἱ χριστιανικὲς ἑορτὲς καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι τὰ γεφύρια ποὺ μᾶς συνδέουν μὲ τὸ χθὲς τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὅσοι ἀπὸ μᾶς λησμονοῦμε καὶ δὲν τὸ ἀξιοποιοῦμε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στεριώσουμε τὰ γεφύρια ποὺ θὰ μᾶς ὁδοιπορήσουν στὸ μακάριο αὔριο.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ «πάντων τῶν Ἀγίων» ἄς γίνῃ ἀφετηρία πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἠρωϊκῶν ἀποφάσεων. Ἄς προσευχηθοῦμε θερμὰ νὰ ἀναδειχθοῦμε καὶ ἐμεῖς, μὲ τὶς ἱκεσίες τους, μιμητὲς τους «κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς ἅγιον» καὶ νὰ γίνουμε «τέλειοι ὡσπερ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», διότι μόνον τότε δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου καὶ μεταβάλλονται οἱ ἑορτὲς τῶν ἀγίων σὲ φάρους ποὺ φωτίζουν καὶ λεωφόρους θεώσεως ποὺ δείχνουν τὸν Θεό.

[dkpdf-button]